Пише: Отац Антоније
понедељак, 22 фебруар 2010 20:52

(Правда, 22.2.2010)

На почетку приче отац Антоније, монах из манастира Црна Река, у жељи да поштеди своје братство евентуалних неприлика због онога што ће рећи поводом догађаја око манастира Грачаница, напустио је манастир како би евентуалне последице онога што говори, у своје име, као свој лични став, сам сносио и како би истих поштедео своје братство.

– Ја припадам братству Црне Реке – објашњава отац Антоније – али ја не живим са њима у манастиру него у планини у манастирској испосници. Приморан сам на овај потез како бих поштедео своје братство страха од надолазеће узурпаторске назови – духовне власти.

Узурпација Епархије рашко-призренске, синодски удар

Питање око којег се води расправа је ко је у овој причи расколник. Синод или Артемије?

– Оваква велика одлука може бити донета само на Светом сабору, где о томе расправља 44 епископа, а не на Светом синоду, где заседају увек њих четворица, петорица који се смењују, иначе, на годину дана, али у нашем Синоду то увек изгледа тако што један улази на место другог и то су увек исти људи. Одлуку Светог сабора бих се, каква била, трудио да поштујем, али одлуку Светог, или боље слепог, синода не морам. Црква траје много дуже него држава и она има своје каноне, тачку по тачку, за све ове ствари које ми сада имамо пред собом. Црква има своје законе, а они који се сада позивају на то да раде по канону – грубо га руше и овде се ради о узурпацији епархије од стране Синода. Синод то су епископи Иринеј Буловић, Теодосије и Амфилохије. Сада су као кухиња. Иринеј Буловић има рецепте, Амфилохије је кувар а сада је Атанасије варјача, а кога ће од нас да збуђкају као храну, то им је чисто техничко питање, наравно по налогу разноразних белосветских (читај масонских) ментора.

Разлог привременог разрешења владике Артемија је, према ономе што се чује у медијима, сумња да су се његови најближи сарадници бавили разним малверзацијама?

– Епископ је по канонима цркве и вери побожног народа власник свега у епархији. Он може да ради са тим шта хоће, а народ верује да ће радити најбоље. Ми смо већ оставили своје куће, имања, све материјално и зашто бисмо сада ишли да нешто ловимо, грабимо и скупљамо за себе? Прича о парама увек упали код народа за отварање разноликих егзекуција.

Да ли очекујете сличне догађаје у манастиру Црна река?

– Ево рецимо ова кућа у којој сада седимо, њу је направио манастир Црна река нашем сиромашном брату и његовој породици, и ја немам где више да се сакријем од разноразних прислушкивача, који нису задовољни чак ни оволиком медијском харангом, већ хоће да нам тако затворе уста да ни реч не прозборимо. На паркингу је овде живео па смо му ми урадили ту кућу и хоће ли неко сад да ме води на суд због тога? Има још једна кућа, исто тако. Нема рачуне. Не сме нико у то да улази, нисмо ми лопови а и да смо лопови, ми смо се предали Богу и ако је међу нас сто један лопов, Бог ће о њему да одлучи. Како ја могу да знам да ли је за њега боље да оде у затвор па да се поправи, или се можда тамо убије. То није моје. Свети Григорије Богослов имао је секретара и економа које никада није питао коме колико дају јер је говорио да то није епископски посао, наш патријарх сад каже да епископ мора да има контролу. Ми нисмо полицајци. Ако сте ви изгубили веру и поједини епископи су изгубили веру у људе, ми нисмо. Артемије није изгубио веру у људе. А Синод има право да решава мање ствари а ово питање постављања администратора је највеће у последњих сто година.

Шта ћете предузети ако ипак дође нека слична „комисија“ и на ваше капије?

– Немам ја права да правим у Црној реци барикаду, то није православље. Ја сам ставио један камен да их прикочим и написао сам „Добро дошао сваки добронамерник“. Камен да стану а не да нам улазе колима и да нас изненађују тамо.

Господ је рекао да кад дајеш некоме милостињу никада твоја лева рука да не зна шта даје десна, ником живом да се не хвалиш, само Он који види невидљиво платиће теби

видљиво. И сада они хоће да им испостављамо рачуне и извештаје за нашу милостињу. А што сам се „похвалио“ и осрамотио своје ближње зидарским ми срамотама, то сам урадио искључиво да разобличим клевете на доброчинства нашег светог ћутљивог владике Артемија који такве грешке као ја никада не чини, јер све у животу ради ћутке само Бога ради. Кад ја почнем да причам о мојим „врлинама“, ја сам себе почнем да упропаштавам.

Нова власт ме је, тако рећи, овом тешко подношљивом општом неправдом избацила из манастира, јер не познајем њихов језик прећуткивања, дакле, ја немам где да идем него под прозор онога који ме је избацио, те нека ми направе бараку сојеницу брвнару, јер стижем ускоро и надуго испред Патријаршије. Ја одатле жив отићи нећу, а они су толико властољубиви да ни они неће попустити, онда нам остаје једино то – идемо до краја, на којем би ипак мир завладао свима нама.

Администратор Атанасије

Разговарали сте са владиком Атанасијем?

– Да, рекао сам му да Синод није имао право да узурпира епархију, имао је право да евентуално пошаље једну иследничку комисију, мада је и то канонски прекршај, стога једино још чекамо одлуку Сабора. Ако он донесе одлуку, трудићемо се да га поштујемо а овај окупациони начин овога тренутно Слепога синода Г.Г. Иринеја Буловића и ако мене питаш, док сам ја у Црној реци, код мене нећеш ући. А он урликну: „Ући ће полиција“. Полиција нормално може да уђе, али ја не знам да ли сте чули за реч срамота.

Не бисте му више ништа сем тога рекли?

– Захвалио бих се Атанасију за све ратне године, за сав труд око народа по страдалним пределима наше Републике Српске и других делова где су наши Срби страдали, он је увек трчао да помогне, спасе и избави, па и на Косову и Метохији. Тада сам га ја возио, те смо ишли свуда без пратње и ако га ико зна од нас које сад назива криминалцима и фанатицима, знам га ја. Хвала му за све то, хвала му за његово негдашње изливање светоотачког предања, за књиге које је пре написао, хвала му али ово што сада ради, ово је... Он све зна али више вреде његове речи од пре 10 година, његова теологија која

је савршена била сада прелази у екумено теологију спровођену комунистичком праксом, ја читам његове текстове и не могу да верујем да он даје изјаве као из ДБ. Каже: „Артемије је добар човек, али не смем да га пустим да говори (медијима) јер не знам шта може да каже“.

Атанасије је администра(к)тор а не администратор. Он оре земљу која је спремна за жетву Господњу. Методама и учењем новим прави неред и саблазан.

Теодосије

– Знамо да у канонима цркве не постоји размонашење као чин, али они (Синод) могу да ураде и оно што не постоји. Та петорка са јадним патријархом који је вечито изложен њиховим лавовским вољама наћи ће начина да спроведе и немогуће ако се наручи. Теодосије је добар човек који је кренуо да уздиже себе лебдећи умишљајем врлина док нажалост није потонуо у подножно море сујете. Он, већ сигуран да је заузео власт у Епархији рашко-призренској, почео је да се понаша као диктатор. Ми имамо снимак где се види како поступа према Артемију, чије је духовно чедо, са којим је годинама живео и духовно проходао. Много је духовно попустио и када би му сада неко рекао да ипак неће бити главни у епархији, бојим се да он то никада не би умео да схвати.

И Свети сабор ће на крају бити само Буловић

– Сабор је узурпиран од неколицине епископа који све одлуке доносе притиском на остале. Као што су шездесетих из Сабора избачени народ и свештеници, тако ће на крају и Сабор бити небитан наспрам Синода, а онда ће избацити из Синода све док не остану Амфилохије и Иринеј Буловић, а на крају само Буловић који ће помпезно изаћи из командантске сенке. Сваки патријарх има ноћне море да нешто случајно не погреши, па да га Иринеј не препадне и поправи скоком из Новог Сада. Када би за некога радио под притиском, можда би се и оправдао. У супротном, немам коментар.

Туча испред манастира Грачаница је класичан ДБ сценарио

Када сте чули вест о привременом разрешењу вашег владике Артемија, кренули сте са монасима из Црне реке ка Грачаници?

– Стижем последњи и видим чудну слику. Препознајем ДБ сценарио јер нажалост о томе знам више него о теологији. Маестралан сценарио. Двадесеторица телохранитеља у цивилу се завукли у узан тунел дуг три метра и чекају као неке зверчице. Испред тунела као мамац неколико својих најкрупнијих монаха који нам нису дозвољавали да уђем код Артемија по благослов, наравно постављени од Теодосија&ДБ. Издалека, то је изгледало као да се у порти дешава ко зна шта. Када сам пришао и видео да није ништа, покушао сам да разговарам са монахом којег добро знам. „Шта ти значи то, брате мој, да ме не пустиш да видим нашег заједничког духовника?“ питао сам га али је био непријатан, по задатку. Е онда сам ја започео не тучу, то није била туча, рекао сам „Браћо, туђи се нећемо!“ а онда сам рекао својима да сваки узме једног па га повуче и тако ослободи улаз у тунел. Онда су се „одједном“ нашле и камере и сви снимци и следне изјаве су личили на народно позориште. Ми се заиста нисмо тукли. Једини који је настрадао је један наш монах, Рус, који је хтео да се провуче кроз ту гужву да би дошао до владике и тукли су га одозго и монаси и ти њихови „цивили“.

Како се нови администратор, умировљени владика Атанасије створио само сат времена након што је Синод донео одлуку о привременом разрешењу владике Артемија?

– Знали су одлуку и пре заседања. Атанасије је већ био на прелазу код Мердара. Чим су упали у манастир, обили су келије, заузели рачунар, сменили секретара епархије, они се нису понашали као нека комисија која је дошла да испита, него као судије које су дуго година страсно чекале на ово. Дуго се тражио начин како да он буде смењен, као један духовни вођа, највећи чувар православља међу епископима. Онда су нашли оца Симеона. Ако је он нешто украо, што сте то просули у медије, „добронамерни“ Теодосије и Атанасије? Хватај га, води га на суд. Али они се, као ни комунисти, нису много трудили да прво иследе, него одмах преко медија. Без суђења. Велико расуђивање!?

Антиекумениста, антиглобалиста и антипаписта

Због чега је владика Артемије, по вашем мишљењу, толико сметао Синоду?

– Владика је познати антиекумениста, антиглобалиста, антипаписта. Они нама на то кажу: ви хоћете против целога света, а ми нећемо него хоћемо да будемо као они који све воле али знамо да је пут спасења само један Господњи, светоотачки, православни.

Због чега онда баш сада?

– То је страх, да им случајно не поремети главну ствар којом се бакћу, а то је долазак папе у Србију 2013. у Ниш. Већ пет година се гложе како то да припреме, касне с тим, био им је потребан патријарх, јуре и журе. Први могући дан након сахране патријарха Павла и после 40 дана искористили су да бирају патријарха.

Њима се жури у екумену а нама се остаје у православљу

– Нека знају да колико се њима више жури, нама се више остаје у православљу. Европски Јевреји, тј. масони, али не они ротаријанци и та ситна риба, него онај врх врхова, хоће да уједине православне са католицима и протестантима и да им онда кажу хиљаду година сте и једни и други трвдили да имате једино истиниту веру, а сада сте се уједињавањем и попуштањем доказано одрекли те вере, те су једино Јевреји наводно исправни. И на све је ово упозорио још четрдесетих наш Свети владика Николај. Један Бог, једна вера, једно крштење и једна једина Црква – православна.

Да ли то има везе и са новом-старом литургијом?

– Новаторство у литургији кажу да се враћају на стару литургију а не схватају да се молитва цркве изграђује и живи Духом светим кроз векове. То нису промене да она буде боља, него да што више личи на католичку мису и да се то споји. Не дај Боже да папа дође, мада они све ово припремају већ 100 година јер се римска властољубива гордост никада угасити неће, али пошто је Господ с нама и нас пет може с Богом да им то све упропасти. С Богом мојим прескачем зид високи (Богослужење).

Неки су почели због оваквих ставова да вас сматрају некаквим зилотима. Има ли то смисла?

– Са зилотима везе немамо, зилоти су крајност као и екуменизам, можда мало мања. Велике душепогубне крајности. Ја сам 2003. покушавао да причам средњу причу између зилота и екуменизма и са мојом причом нигде нисам могао да изађем. Пуштали су екуменисте и зилоте, те две болесне крајности, а ко је гори – то је мртва трка. Зилоти су бар храбри, ако је за оправдање.

Прави се светска власт и светска вера, али у њој никада неће бити православље, јер ми једини имамо благослов Божје истине у Цркви и доказе благодатне кроз једине чудотворце медју другим верама, светога Саву, Василија, чудотворна тела њихова. Сви који то не схватају, без обзира на то колико интелигентни масони били, мораће да нас се реше, нас који чекамо царство небеско, а на земљи крст носити нама је суђено. Слава теби Богочовече Христе, који си пострадао за нас и показао нам једини пут љубави Твоје. Амин.

(Разговор водила **Ана Радмиловић**)